почна да пуща фосфорна светлина и изчезна съ една гробна възтишина, тъкмо ~~по онова време~~ в минутата, когато ~~близнецата~~ близнаците го наближиха. него.

Като стигна в стаята си, той беше съвършено разстроен и стана жертва на най-силно вълнение. Невъзпитаността на близнаците и грубият материализъм на мисис Отис бяха му противни, но онова което най-много го досегна ~~това~~ бе, че не можа да облече ~~бронята~~ ~~[illegible]~~ ризницата[7]. Той се надяваше, че даже и съвременните американци ще се смутят от изгледа на един призрак в броня, ако не по някоя и да е разумна причина, то поне из уважение на народния си поет Лонгфело, над чиято ~~не~~ ~~неговата~~ чаровна изящна и привлекателна поезия ~~не някога~~ той самият бе прекарал много дълги часове, когато Кантервилите живееха в града. Вън от това, ~~това обикновено~~ бронята бе негова собствена. Той я бе обличал с голям успех на в Кенилуортския турнир и то бе бил удостоен с най-лестни похвали ~~за него~~ не от кого и да е, а от

---

7) Намек на Лонгфеловата поема „Скелет в броня“